

og forenes inden udgangen af anden etape og resten ved udgangen af overgangsperioden.

I afventen af dette programs gennemførelse vil Kommissionen anmode medlemslandene om, uden præjudice for anvendelsen af Traktatens bestemmelser vedrørende regler med virkning svarende til kvantitative restriktioner, at tilslutte sig en standstill-aftale, gående ud på forudgående meddelelse om påtænkte tekniske regler, der vil kunne påvirke handelen, og gennemførelse af en konsultationsprocedure på Kommissionens anmodning.

c) Nationale handelsmonopoler.

16. Nationale handelsmonopoler skal indrettes på en sådan måde, at forbrugerne og leverandørerne fra alle medlemslande vil få lige adgang til markedet. I en første serie af henstillinger har Kommissionen udtalt sig om de former for diskrimination, som i alle tilfælde skal afskaffes inden udgangen af overgangsperioden. Kommissionen vil have opmærksomheden rettet mod resultaterne af disse henstillinger for at forvisse sig om, at disse er egnede til at opfylde Traktatens mål og især de mål, som Kommissionen har opstillet for 1962.

De midler, som er blevet foreslået med henblik herpå, vil blive revideret i lys af de indvundne erfaringer.

3) Udligningsafgifter.

17. Sammen med toldskrankerne og de administrative hindringer udgør de fiskale grænser den tredje vigtige hindring for varernes frie bevægelighed.

I forbindelse med almindelige omsætningsafgifter og enkelte særlige afgifter opkræver medlemslandene udligningsafgifter ved import og yder kompensation ved eksport.

Kommissionens forslag — omtalt i kapitel II — vedrørende harmoniseringen af de indirekte skatter er af en sådan beskaffenhed, at de indebærer en fuldstændig fjernelse af de fiskale hindringer for varernes frie bevægelighed.

B. Arbejdskraftens frie bevægelighed.

18. Reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet har til

formål at tillade arbejderne at tage beskæftigelse dér, hvor de bedste muligheder og betingelser er til stede, og at tillade virksomhederne at rekruttere arbejdskraft fra andre medlemslande. Herved sigtes mod på dette område gradvis at indføre ensartede vilkår for statsborgere fra medlemslandene for ved slutningen af overgangsperioden at være nået frem til et fuldstændigt fællesmarked for arbejdskraft.

Til de bestemmelser, som allerede er vedtaget af Rådet, vil der i løbet af første halvdel af 1963 blive føjet nye bestemmelser. Den nye forordning på dette område vil efter Kommissionens opfattelse betyde et vigtigt skridt fremad: For det første vil den afskaffe princippet om nationale arbejderes fortrinsstilling; dernæst vil den medføre en kraftigere understregning af princippet om præferencebehandling inden for Fællesskabet; forordningen vil betyde et væsentligt skridt henimod en ensartet behandling af arbejdere fra andre fællesskabslande — især for så vidt angår valg til organisationer og mulighederne for at skifte beskæftigelse. Forordningen vil også hindre, at den frie bevægelighed for personer i praksis bliver gjort restriktiv ved administrative regler i form af f. eks. indrejse- og opholdsformaliteter.

C. Den frie bevægelighed for tjenesteydelser.

19. Fri erhvervsudøvelse og fri bevægelighed for tjenesteydelserne indebærer for medlemsstaternes statsborgere ret til — med henblik på fri udfoldelse af deres virksomhed og deres økonomiske og professionelle kvalifikationer — at etablere sig i ethvert medlemsland på samme betingelser som landenes egne statsborgere; et andet mål, som samtidigt forfølges, går ud på at sikre den bedst mulige udnyttelse af de til rådighed stående ressourcer med henblik på at fremme hele Fællesskabets økonomiske udvikling.

De programmer, som på dette område allerede er vedtaget af Rådet, opdeler overgangsperioden i fire etaper. I løbet af hver af disse etaper skal den frie etableringsret og den frie bevægelighed for tjenesteydelserne realiseres i visse nærmere angivne erhvervsgrøner.